

تأثیر پماد کاپسیکوم بر روی نقاط K-KD2 و K9 جهت کاهش تهوع و استفراغ بعد از عمل جراحی کاتاراکت

دکتر شیرین پازوکی^{۱*}، دکتر بیژن یزدی^۱، دکتر احمد سوریان^۲، راحله علی‌آبادی^۳

۱- استادیار، متخصص بیهوشی عمومی، گروه بیهوشی، دانشگاه علوم پزشکی اراک، اراک، ایران

۲- استادیار، جراح و متخصص بیماری های چشم، گروه چشم، دانشگاه علوم پزشکی اراک، اراک، ایران

۳- دانشجوی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اراک، اراک، ایران

تاریخ دریافت ۸۷/۶/۲، تاریخ پذیرش ۸۷/۷/۱۷

چکیده

مقدمه: تهوع و استفراغ پس از عمل یکی از عوارض بسیار شایع و ناراحت کننده می‌باشد که می‌تواند منجر به عوارض جدی گردد. یکی از جراحی‌های حساس در برابر تهوع و استفراغ جراحی کاتاراکت می‌باشد که ناشی از افزایش فشار داخل چشم متعاقب آن است. این مطالعه با هدف تعیین تأثیر طب فشاری با کمک پماد کاپسیکوم در کاهش تهوع و استفراغ و میزان نیاز به داروهای ضد استفراغ طراحی شد.

روش کار: در طی یک کارآزمایی بالینی دوسوکور بر روی بیماران مراجعه کننده به بیمارستان امیرکبیر اراک که جهت انجام جراحی کاتاراکت بستره شده بودند، دو گروه ۱۰۰ نفری دریافت کننده پماد کاپسیکوم و دارو نما انتخاب گردیدند. روش نمونه گیری به صورت تصادفی ساده بود. پس از تجویز هم‌مان پمادها قبل از بیهوشی در نقاط K-KD2 و K9، دو گروه از نظر شدت و دفعات تهوع، دفعات استفراغ و نیاز به داروهای ضد استفراغ در طی ۱۲ ساعت بعد از عمل به روش مصاحبه بررسی شدند.

نتایج: شدت تهوع در ۶ و ۱۲ ساعت اول بعد از عمل در گروه پلاسبو بیشتر از گروه کاپسیکوم بود ($p=0.001$). میانگین دفعات تهوع نیز در ۶ و ۱۲ ساعت بعد از عمل در گروه پلاسبو بیشتر از گروه کاپسیکوم بود ($p=0.005$). نیاز به آمپول متوكلوپرامید در گروه دارو نما در مقایسه با گروه کاپسیکوم بیشتر بود ($p=0.001$). از نظر دفعات استفراغ طی ۱۲ ساعت پس از عمل بین دو گروه تفاوت معنی داری نبود.

نتیجه گیری: به نظر می‌رسد که تحریک هم‌مان نقاط K-D2 و K9 در هر دو دست یک روش آسان، غیر تهاجمی و مؤثر در کاهش تهوع و استفراغ پس از عمل باشد.

واژگان کلیدی: تهوع و استفراغ پس از عمل، طب فشاری، کاپسیکوم، کاتاراکت

*نویسنده مسئول: اراک، بیمارستان طالقانی

Email: Shirin_Pazoki@yahoo.com

رایج مقرون به صرفه نمی‌باشد. به علاوه هیچ یک از درمان‌های فوق تأثیر قطعی در پیش گیری از استفراغ را ندارند(۲).

آخرًا جهت کاهش دوز مصرفی داروهای ضد تهوع و افزایش اثر آنها، روش‌های کمکی دیگری پیشنهاد شده است. از جمله آنها می‌توان به طب سوزنی، طب فشاری و تحریکی الکتریکی از سطح پوست اشاره کرد(۳،۴).

شایع‌ترین نقطه‌ای که جهت کنترل تهوع تاکنون مورد بررسی قرار گرفته است. نقطه P6 طب سوزنی چینی می‌باشد که حدوداً ۲ انگشت بالای چین مچ درسطح ونترال قرار دارد. بررسی‌های بسیاری روی تأثیر این نقطه روی انواع تهوع و استفراغ ناشی از بارداری، پس از عمل و کموتراپی بیماران سرتانی انجام شده است(۵).

به طور کلاسیک تحریک نقاط طب سوزنی با سوزن‌های نازک خاص صورت می‌گیرد که ممکن است همزمان با آن تحریک الکتریکی نیز داده شود. مصرف سوزن‌ها در صورتی که در شرایط کنترل شده و توسط پرسنل آموزش دیده باشد عارضه چندانی ندارد. در بیمارانی که بیماری‌های زمینه‌ای مهمی داشته‌اند به خصوص در بیمارانی که هوشیاری کامل ندارند، استفاده از این روش حتی توسط افرادی که آموزش صحیحی ندیده‌اند بندرت باعث ایجاد عوارض جدی مثل پنوموتوراکس، فاشیت نکروزان، آبسه، هپاتیت، صدمه عصبی و یا صدمه عروقی می‌شود(۶-۱۰).

نقطه (K-D2) که در قسمت خلفی طرفی بند دیستان انگشت سبابه قرار دارد تکنیک جدیدی است که از نقاط استاندارد طب چینی استفاده نمی‌کند و این نقاط اولین بار توسط پژوهشکان کره‌ای در دهه ۷۰ توصیف شده است(۱۱) (شکل ۱).

اولین بررسی‌های بالینی روی این نقاط در درمان تهوع پس از عمل، در طب غربی، ۳۰ سال بعد در سال‌های ۲۰۰۰ تا ۲۰۰۲ انجام شده است(۱۲).

مقدمه

تهوع و استفراغ پس از عمل یکی از عوارض بسیار شایع و ناراحت کننده می‌باشد که در بسیاری از اعمال جراحی می‌تواند باعث عوارض اضافی برای بیمار مثل فقط به دنبال برش جراحی، اختلالات آب و الکترولیت، باز شدن محل عمل و یا آسپیراسیون شود. ۶۰ درصد از بیماران تهوع و استفراغ را آزار دهنده‌ترین عارضه پس از عمل ذکرمی کنند. آسپیراسیون به میزان ۱/۴ تا ۶ در هر ده هزار بیهوشی رخ می‌دهد که این میزان در اطفال و افراد مسن یا در موارد اورژانس بالاتر می‌باشد. داروهای بیهوشی (مخدرها، نیتریک اکسید و داروهای استنشاقی)، استرس، درد و جراحی‌های چشم از جمله عوامل خطر بروز تهوع بعد از عمل می‌باشد(۱).

به طور کلی میزان بروز استفراغ در جراحی‌های چشم بالا می‌باشد. البته در مطالعات انجام شده، محل و نوع جراحی در میزان بروز استفراغ مؤثر بوده است. به عنوان مثال در جراحی‌های غیرتروماتیک مثل کاتاراکت و جداشده‌گی شبکیه این میزان در حدود ۱۸ درصد می‌باشد. به طور سنتی برای رفع این مشکل از درمان فارماکولوژیک استفاده می‌شود. داروهای مختلفی جهت کنترل تهوع و استفراغ پس از عمل توصیه می‌شود که شامل متوكلوپرامید، آنتی‌هیستامین‌ها، بنزو دیازپین‌ها و مهارکننده‌های گیرنده‌های ۵ هیدروکسی تریپتامین، دگراماتازون، دکسترومتروفان، کتامین، چسب‌های پوستی اسکوپولامین و... می‌باشد. این داروها در بسیاری از بیماران ممکن است ایجاد عوارض ناخواسته‌ای مثل خواب آلودگی، اضطراب، اختلال بینایی، خشکی دهان، تحریک پذیری، اسهال، حرکات غیر ارادی و غیرعادی عضلات و سردرد نماید و به خصوص در بیماران مسن می‌تواند با مشکلات تنفسی همراه باشد. آنتاگونیست‌های سرتونین (serotonin) مثل اندانسترون (ondansetron) نیز به عنوان داروهای دسته اول مفیدند ولی به علت گران بودن استفاده از آن به طور

بیماری‌های زمینه‌ای در این افراد باعث شیوع بالای استفراغ پس از عمل می‌شود و کنترل آن یکی از مشکلات متخصصین چشم به شمار می‌رود^(۱). از آنجایی که تاکنون هیچ بررسی در مورد تأثیر تحریک همزمان هر دو نقطه K9 و KD2 در کاهش تهوع و استفراغ به ویژه در افراد مسنی که تحت جراحی کاتاراکت چشم قرار گرفته اند انجام نشده است، برآن شدیدم تا تحقیقی را با هدف تعیین تأثیر تحریک نقاط فوق در کاهش تهوع و استفراغ و میزان نیاز به داروهای ضد استفراغ انجام دهیم.

روش کار

این مطالعه به صورت یک کارآزمایی بالینی دوسوکور بر روی بیماران مراجعه کننده به بخش جراحی بیمارستان امیرکبیر شهر اراک انجام گردید که جهت جراحی کاتاراکت بسترهای گردیده بودند. بر اساس معیارهای انجمان بیهوشی آمریکا تمامی بیماران در کلاس ۱ تا ۲ (بیماران دارای خطر پایین تر بیهوشی) قرار داشتند. کلیه بیماران بر اساس یکی از روش‌های برش عدسی (phacosection) یا به روش خارج کپسولی تحت عمل جراحی گرفتند. بیماران باردار، با سابقه سیگار کشیدن، تهوع و استفراغ شدید پس از جراحی، دیابت، اضطراب شدید، بیماری‌های معده، افت فشار و ضعیتی، حساسیت به فلفل، چاقی (وزن بیشتر از ۱۰۰ کیلو گرم) و نیاز به مصرف کورتیکواستروئیدها حین عمل وارد مطالعه نشدند.

پس از تأیید مطالعه توسط کمیته اخلاق پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی اراک رضایت نامه کتبی از تمامی بیماران اخذ گردید. روش نمونه گیری به صورت تصادفی ساده بود و تعداد نمونه‌ها در هر گروه مورد مشاهد ۱۰۰ نفر تعیین گردید. پمادهای دارونمای (وازلین) و کاپسیکوم پس از تخلیه از داخل تیوب‌ها، به داخل ظروف پلاستیکی مشابه با کد A و B منتقل گردید به گونه‌ای که مجری طرح از محتوای آنها اطلاعی نداشت پمادهای کاپسیکوم و دارونماتوست شرکت داروسازی گل دارو تهیه گردید.^{۳۰}

نقطه K9 در قسمت کف دستی بند میانی انگشت ۴ قرار گرفته و در طب کره‌ای به وسیله دیسک‌هایی که توسط چسب در محل ثابت می‌شود تحت فشار قرار می‌گیرد (شکل ۲). اولین بار تحریک این نقطه در جراحی لوچی اطفال به صورت کارآزمایی بالینی انجام شده که تأثیر مشخصی در کاهش استفراغ داشته و به دنبال آن تأثیر این نقطه در جراحی لپاراسکوپیک زنان نیز ثابت شد^(۱۳).

از آنجایی که انجام طب سوزنی و طب فشاری در تعداد بالای بیماران وقت گیر و هزینه بر بوده و مشکلاتی نظری نیاز به ثابت کردن دیسک‌های کوچک بر روی نقطه، لیخوردن و جا به جایی آن را در پی دارد لذا در سال‌های اخیر استفاده از چسب و پمادهای حاوی کاپسیکوم (capsicum) در تحریک نقاط طب سوزنی کرده‌ای رایج شده است. ابداع کننده این روش کشیش بودایی کرده‌ای نامسان (Namsun) می‌باشد^(۱۴). اگرچه این روش کاربرد وسیعی یافته اما در طب غربی همچنان ناشناخته باقی مانده است. در این پماد ۱۲ میلی گرم عصاره خشک میوه گیاه فلفل قرمز وجود دارد که حاوی ۳۵-۶۵ درصد میلی گرم کاپساسین (capsaicin) می‌باشد. مهم‌ترین مواد مؤثر پماد شامل: کاپساسین ۱/۵ درصد به همراه کاروتونوئید (carotenoid)، ویتامین‌ها و انسان‌های فرار فلاونوئیدها (flavenoids) می‌باشد^(۱۵، ۱۶).

در بررسی‌های بعدی برای اولین بار از پماد کاپسیکوم برای تحریک نقطه K-D2 در کنترل تهوع و استفراغ بعد از جراحی‌های هیسترکتومی شکمی استفاده شد که کاملاً مؤثر بود^(۱۳).

یکی از جراحی‌های حساس جراحی کاتاراکت می‌باشد که به علت ظرافت و ویژگی عمل لازم است پس از عمل از افزایش فشار چشم که به دنبال استفراغ رخ می‌دهد پیش گیری شود، بنابراین کنترل تهوع در این بیماران بسیار ضروری است. سن بالا، بسته بودن چشم پس از عمل و

نتایج

در این مطالعه از ۲۰۰ بیمار که در دو گروه شاهد و مورد تحت عمل جراحی کاتاراکت به روش برش عدسی و خارج کپسولی در بیمارستان امیرکبیر قرار گرفته بودند تنها یکی از آنها به علت احساس سوزش در ناحیه طی ۶ ساعت پس از عمل چسب خود را باز کرده و اقدام به شستن پماد نموده که در معاینه دست‌ها عارضه پوستی خاصی در محل قبلی پماد مشاهده نشد. میانگین سنی گروه پلاسبو $67/4 \pm 12/4$ و گروه کاپسیکوم $67/8 \pm 10/8$ بود که از لحظه آماری تفاوت معنی داری نداشت.

در گروه پلاسبو ۶۴ درصد بیماران زن و ۳۶ درصد مرد بودند و در گروه کاپسیکوم به ترتیب ۶۵ درصد زن و ۳۵ درصد مرد بودند که توزیع جنسی در دو گروه از لحظه آماری یکسان بود. در گروه پلاسبو ۵۸ درصد به روش برش عدسی و ۴۲ درصد به روش خارج کپسول جراحی شده بودند و در گروه کاپسیکوم این نسبت به ترتیب ۶۲ درصد و ۳۸ درصد بود و توزیع نوع عمل در دو گروه از لحظه آماری یکسان بود.

تهوع متوسط تا شدید در ۶ ساعت اول پس از عمل در گروه پلاسبو ۲۹ درصد و در گروه کاپسیکوم ۳ درصد بود ($p=0/001$). همین طور تهوع متوسط تا شدید طی ۱۲ ساعت پس از عمل در گروه پلاسبو ۱۳ درصد بود و در گروه کنترل موردنی مشاهده نشد. ($p=0/011$)

فرابانی نسبی دفعات استفراغ طی ۱۲ ساعت پس از عمل ۱۸ درصد در گروه پلاسبو و ۱۶ درصد در گروه کاپسیکوم بود ($p=0/042$) و از این لحظه بین دو گروه تفاوت آماری معنی داری وجود نداشت. میانگین دفعات تهوع در ۶ ساعت اول پس از عمل در گروه پلاسبو $1/15 \pm 0/01$ و در گروه کاپسیکوم $0/56 \pm 0/05$ بود که از نظر آماری معنی دار بود ($p=0/0005$). میانگین دفعات تهوع در ۱۲ ساعت پس از عمل در گروه پلاسبو $0/05 \pm 0/05$ و در گروه کاپسیکوم $0/45 \pm 0/02$ که از نظر آماری اختلاف معنی دار داشت ($p=0/0005$). به تفکیک نوع عمل جراحی، در جراحی برش عدسی شدت تهوع در ۶ ساعت اول در گروه

دقیقه قبل از عمل هر دو دست در ناحیه‌ای به اندازه 5×5 میلی‌متر با پمادهای A یا B در نقاط K-K9، K-D2 به طور همزمان آغشته شده و روی آن با چسب زخم معمولی [هندي پلاست] (Handyplast) ساخت شرکت بهنوار ایران پوشیده می‌شد. به بیمار توصیه می‌شد تا روز بعد از عمل چسب در محل مورد نظر باقی بماند. برای بیهوشی کلیه بیماران از داروهای یکسان شامل فنتانیل (fentanyl) $1-2$ میکروگرم بر کیلوگرم والقای بیهوشی با تیوپنتال سدیم ۶ میلی گرم بر کیلوگرم و شل کننده آتراکوریوم (atracurium) $0/05$ میلی گرم بر کیلوگرم استفاده شد. نگهداری بیهوشی با داروی استنشاقی هالوتان به میزان $1/3$ درصد حداقل غلظت در حبابچه‌های هوایی صورت گرفته و در پایان عمل اثر شل کننده به طور معمول معکوس شد. ۶ و ۱۲ ساعت پس از عمل، بیماران توسط مجری طرح مورد بررسی قرار می‌گرفتند. جهت اندازه گیری شدت تهوع از سیستم استاندارد اندازه گیری استفاده می‌گردید که به روش مصاحبه صورت می‌گرفت و سیستم نمره دهی آن به ترتیب زیر می‌باشد:

- بدون علامت، ۱- احساس تهوع خفیف، ۲- احساس تهوع متوسط و ۳- احساس تهوع شدید.

در صورت ایجاد تهوع و استفراغ شدید و عدم پاسخ به چسب، برای بیماران آمپول متوكلوپرامید به میزان $0/1$ میلی گرم بر کیلوگرم، حداکثر 10 میلی گرم به صورت عضلانی تجویز می‌شد و مقدار مصرف دارو در پرونده بیمار ثبت می‌گردید. ۱۲ ساعت بعد از جراحی نیز دفعات استفراغ در برگه‌ی پرسش‌نامه ثبت می‌شد. کلیه بیماران روز بعد از جراحی از نظر عوارض موضعی و جابجایی چسب کنترل می‌شدند.

برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از نرم افزار SPSS 16 استفاده شد. بررسی تفاوت‌ها در دو گروه با استفاده از شاخص‌های مرکزی و پراکندگی، آزمون‌های آماری مربع کای و آزمون تی مستقل بر آورد گردید.

شکل ۲. محل قرارگیری نقطه K-K9 روی دست

بحث

نقاط K-D2 و K-K9 از طب کره ای وارد علم پزشکی شده است و در طب سنتی کره نیز نقاط جدیدی به شمار می‌روند. در کشور کره از زمان ابداع آن تا کنون میلیون‌ها نفر از تحریک این نقاط برای رفع تهوع استفاده نموده‌اند. مکانیسم اثر تحریک این دو نقطه هنوز کاملاً مشخص نیست. به نظر می‌رسد استعمال کاپسیکوم روی نقاط طب فشاری و سوزنی باعث تشدید جریان خون نقاط هدف در مغز و ترشح یک ماده نوروشیمیایی ناشناخته شده که به نوبه خود حساسیت نقاط هدف در مغز را کاهش می‌دهد. در مطالعاتی که بر روی نقاط ذکر شده و دیگر نقاطی که در طب سوزنی و فشاری به کار می‌رودانجام گرفته‌اند، معمولاً از تحریک با سوزن و جریان‌های الکتریکی و یا تحریک با فشار استفاده می‌شود. تحریک با سوزن و جریان الکتریکی برای بیماران ناخوشایند بوده و ادامه طولانی آن برای ساعت‌های متمادی عملی نمی‌باشد. لذا در سیستم‌های پس از جراحی کاربرد چندانی ندارد (۱۷). تحریک فشاری نیز به علت نیاز به استفاده از باند لاستیکی و محتل کردن برگشت وریدی به طور طولانی مدت برای بیماران ناخوشایند است (۱۳).

تحریک با پماد موضعی کاپسیکوم روش جدیدی است که اخیراً ابداع شده و به علت محل قرارگیری آن در نقاط K-D2 و K-K9 در انگشتان دست، اعمال آن به

دارونما کمتر از گروه کاپسیکوم بود ($p=0.48$). در جراحی خارج کپسولی نیز همین اختلاف مشاهده شد ($p=0.09$). هم‌چنین اختلاف شدت تهوع ۱۲ ساعت پس از عمل جراحی برش عدسی بین دارونما و کاپسیکوم معنی‌دار بود ($p=0.05$). اما در عمل جراحی خارج کپسولی تفاوت معنی‌دار آماری بین دو گروه مشاهده نشد. فراوانی نسبی دفعات استفراغ طی ۱۲ ساعت پس از عمل در گروه برش عدسی، بین گروه دارونما و کاپسیکوم اختلاف معنی‌دار نشان نداد ($p=0.13$). در گروه خارج کپسولی نیز به همین ترتیب تفاوت آماری معنی‌دار نبود ($p=0.90$).

به طور کلی در گروه دارونما ۲۷ درصد بیماران به آمپول متوكلوپرامید نیاز پیدا کرده بودند در حالی که در گروه کاپسیکوم تنها ۵ درصد بیماران نیاز به متوكلوپرامید داشتند که آزمون‌های آماری معنی‌داری آن را نشان دادند ($p=0.01$).

به تفکیک نوع عمل جراحی، در جراحی برش عدسی در گروه دارونما ۲۴ درصد بیماران و در گروه کاپسیکوم ۵ درصد بیماران نیاز به متوكلوپرامید داشتند که آزمون‌های آماری معنی‌داری آن را نشان دادند ($p=0.26$). در جراحی خارج کپسولی ۳۲ درصد بیماران گروه دارونما و ۴ درصد بیماران گروه کاپسیکوم نیاز به متوكلوپرامید پیدا کردند که از لحاظ آماری معنی‌داری بود ($p=0.15$).

شکل ۱. محل قرارگیری نقطه K-D2 روی دست

تهاجمی، بدون درد و ساده می‌باشد و برای بیماران ناخوشایند نیست و استعمال طولانی آن از نظر بالینی کاملاً عملی بوده و با هزینه بسیار پائینی همراه است. از آنجایی که این روش فاقد عوارض سیستمیک می‌باشد و نیاز به مصرف داروهای ضد تهوع را کاهش می‌دهد با مصرف آن می‌توان از عوارض جانی این داروها مثل خواب آلودگی، اضطراب، اسهال، حرکات غیرعادی عضلانی، سر درد و عوارض خارج هرمی جلوگیری کرد(۱۷). از آنجایی که در مطالعه حاضر کلاً شدت تهوع و دفعات استفراغ زیاد نبود بررسی بیشتر این روش در اعمال جراحی که با تهوع و استفراغ شدیدتری همراه هستند توصیه می‌شود.

منابع

1. Vincent J. Collins. Principles of anesthesiology. 3rd ed. Philadelphia: Lea & Febiger; 1991. Vol 2. p. 1181.
2. Ronald D. Miller. Miller's Anesthesiology 6th ed. Churchill Livingstone 2005, Vol.2.25; 35-6.
3. Ho Rt, Jawan B, Fung ST, Cheung HK, Lee JH. Electro-acupuncture and postoperative emesis. Anesthesia 1990; 45(4): 327-9.
4. Fassoulaki A, Papilas K, Sarantopoulos C, Zou M. Transcutaneous electrical nerve stimulation reduced the incidence of vomiting after hysterectomy. Anesth Analg 1993;76: 1012-1014.
5. Lee A, Done ML. Stimulation of the wrist acupuncture point P6 for preventing PONV. Cochrane Database of Systematic Reviews 2004, Issue 3. Art. No.: CD003281. DOI: 10.1002/14651858. CD003281.pub2.
6. Lao L, Hamiltone GR, Fu J, Berman BM. Is acupuncture safe? A systemic review of case reports. Altern Ther Healt Med. 2003; 9(1): 72-83.
7. Norhjem AJ. Adverse effects of acupuncture: a study of the literature for the years 1981-1994. J Altern Complement Med. 1996; 2(2): 291-7.
8. Peuker E, Gronemeyer D. Rare but serious complications of acupuncture of traumatic lesions. Acupuncture med 2001; 19(2): 103-8.

راحتی امکان پذیر است. در مطالعاتی که قبلاً انجام شده بود این نقاط به صورت منفرد و معمولاً در یک دست مورد تحریک قرار می‌گرفتند. در بررسی حاضر برای اولین بار تأثیر تحریک با پماد کاپسیکوم برروی هر دو نقطه و هر دو دست به طور همزمان مورد ارزیابی قرار گرفت. همان طور که در نتایج ذکر شد شیوع تهوع در ۶ و ۱۲ ساعت اول پس از عمل جراحی به طور معنی داری در گروه کاپسیکوم کمتر بود که با مطالعات انجام شده توسط کیو همخوانی داشت. این مطالعه تنها موردنی بود که بر روی تحریک نقطه K-D2 انجام شده بود و نوع عمل جراحی، هیسترتکومی شکمی بود. در این مطالعه نیز از پماد کاپسیکوم استفاده شده ولی نقطه K-K9 مورد تحریک قرار نگرفته بود(۱۸).

برخلاف مطالعه کیو دفعات استفراغ در مطالعه حاضر در دو گروه تفاوتی نداشت. میزان مصرف متوكلوبرامید در مطالعه حاضر مثل مطالعه کیو کاهش معنی داری داشت. باید توجه کرد که میانگین دفعات تهوع در ۶ و ۱۲ ساعت پس از عمل در هر دو گروه پلاسبو و کاپسیکوم پائین و براساس رتبه بندی مطالعه در حدود یک و کمتر از یک بود. از نظر دفعات استفراغ تفاوت معنی داری گزارش نشد که این در تناقض با مطالعات قبلی می‌باشد(۱۹). از آنجایی که پس از این نوع اعمال جراحی نیازی به مصرف مخدرا نمی‌باشد و با توجه به اینکه تعداد کمی از بیماران در دو گروه دچار استفراغ شده اند (اغلب تنها یک بار)، عدم اختلاف در دو گروه دور از انتظار نیست و ممکن است در حجم نمونه بالاتر و یا اعمال جراحی که با استفراغ بیشتری همراه هستند نتایج متفاوتی به دست آید(۱۷).

نتیجه گیری

به نظر می‌رسد تحریک هم‌زمان نقاط K-D2 و K-K9 در هر دو دست (چهار انگشت) می‌تواند با اثر هم افزایی باعث کاهش تهوع پس از اعمال جراحی چشم شود. به کارگیری این روش برخلاف روش‌های طب سوزنی غیر

9. Saw A, Kwan MK, sengupta S. Necrotizing fascitis: a life threatening complication of acupuncture in a patient with diabetes mellitus. Singapore Med J 2004; 45(4): 180-2.
10. Southworth SR, Hartwig RH .Foreign body in the median nerve: a complication of acupuncture. J Hand Surge 1990; 15(1): 111-2.
11. Yoo Tae-Woe, Koryo Sooji Chim. Koryo Hand Acupuncture. 1st ed. Seoul, Eum Yang Mek Jin; 1988.
12. Schlager A, Boehler M, Puhringer F. Korean hand acupuncture reduce PONV in children after strabismus surgery. British J Anesth 2000; 85(2):267-70.
13. Kim KS, Koo MS, Jeon JW, Park HS, Seung IS. Capsicum plaster at the Korean hand acupuncture point reduced PONV after abdominal hysterectomy. Anesth Analg; 95(4): 1103-7.
14. Namsan. Miracle PAS method. 1st ed. Seoul, Myungsang, 1999.
15. Cordell GA, Araujo OE. Capsaicin; identification, nomenclature and pharmacotherapy. Ann pharmacother 1993; 27(3): 330-336.
16. Mortindale's .The complete drug reference 3rd ed. 2002. vol 2. p. 2066.
17. Zarate E, Mingus M, White PF, Chiu Jw, Scuderi P, Loskota W, et al. The use of transcutaneous acupoint electrical stimulation for preventing nausea and vomiting after laparoscopic surgery. Anesth Analg 2001; 92: 629-35.
18. Kyo Kim KS, Nam YM. The analgesic effects of capsicum plaster at the Zusani point after abdominal hysterectomy. Anesth Analg 2006; 103(3):709-13
19. Keitel W, Frerick H, Kuhn U, Schmidt U, Kuhlmann M, Bredehorst A. Capsicum pain plaster in chronic non-specific low back pain. Arzneimittelforschung. 2001; 51(11):896-903.

Evaluation of capsicum ointment application on Korean hand acupressure points KD2,K-K9 In reducing postoperative nausea and vomiting after cataract surgery with general anesthesia

Pazoki Sh^{1*}, Yazdi B¹, Sarvarian A², Aliabady R³

1- Assistant Professor, Anesthesiologist, Arak University of Medical Sciences, Arak, Iran.

2- Assistant Professor, Ophthalmologist, Arak University of Medical Sciences, Arak, Iran.

3- Intern, Arak University of medical sciences, Arak, Iran.

Received 23 Aug, 2008   Accepted 8 Oct, 2008

Abstract

Background: Post operative nausea and vomiting (PONV) is a very common and distressing complication after surgeries which may result in more serious problems such as incisional hernia wound dehiscence and aspiration. Cataract surgery following increase in intraocular pressure is sensitive to PONV. This study was designed to evaluate the effect of capsicum ointment on Korean acupressure points in reducing PONV and the amount of anti-emetic medications was used.

Methods and Materials: This study is a double-blinded clinical trial which was done on 200 patients who were referred to Amir Kabir hospital for cataract surgery. The patients were randomized assigned to two groups, one who received capsicum ointment and the other placebo (vaseline ointment) at the pressure points (K-K9 and K-KD2). After applying the ointments and during the first 12 hours after the operation the patients were assessed for the incidence and intensity of PONV.

Results: The incidence of nausea and vomiting during the first 6 and 12 hours was higher in the placebo group in compare to the capsicum group ($p=0.001$). Nausea scores were also higher in the 6 and 12 hours in the placebo group ($p=0.0005$). Uses of metoclopramide was significant higher in the placebo group in compare to the capsicum group ($p=0.001$). There was no significant difference between the two groups for vomiting during first 12 hours after operation.

Conclusion: Stimulating of both K-D2 & K-K9 Korean acupressure points simultaneously is a simple, noninvasive, cheap and effective method for reducing PONV.

Key words: Postoperative nausea and vomiting, Acupressure, Capsicum, Cataract extraction

*Corresponding author;
Email: Shirin_Pazoki@yahoo.com
Address: Taleghani Hospital, Arak, Iran